

Komentář autorů

Vážení, vzniklá situace nás velice mrzí a je nám líto, že k ní v důsledku organizačního pochybení vůbec došlo. Protože si vážíme názoru obou autorů dopisů a naší snahou je publikovat co nejvyšší kvalitu text, zapracovaly jsme jejich připomínky do textu upravené verze. Přesto máme potřebu uvést i několik našich připomínek a vysvětlení.

Text byl zpracován v obecné rovině se snahou zohlednit pohled na ataxii od kořenů medicíny po současné, jistě ne konečné, poznatky. Prošly jsme většinu literatury, která byla na toto téma u nás publikována, vč. většiny zásadních historických děl, soudobé zahraniční učebnice a nespočet zahraničních článků. Na základě této rešerše jsme koncipovaly celý text a snažily jsme se ve srovnání s úzce zaměřenými zahraničními literárními zdroji vytvořit na problematiku „ataxie“ ucelený náhled. Je možné, že naše pátrání v minulosti „prosáklo“ do textu více, než jsme si uvědomily, ale v obecné klinické rovině

jsou historické poznatky stále až překvapivě přesné.

Domníváme se, že časopis Česká a slovenská neurologie a neurochirurgie je respektovaným periodikem u neššíší neurologické a neurochirurgické obce, a proto naše snaha o ozřejnění problému ataxie vycházela z praxe – tedy především z klinického obrazu pacienta, získaného neurologickým vyšetřením, o které se každý může pro rozpracování diferenciálně diagnostické rozvahy a plánování dalších vyšetření opřít. Současné, již poměrně velmi dobře dostupné zobrazovací metody samozřejmě situaci usnadňují, avšak nemohou být a nejsou adekvátní náhradou klinického neurologického vyšetření, obdobně jako analýza DNA.

Ataxie je velmi obecným tématem, což bylo důvodem, proč jsme zvolily minimalizovaný výčet literatury, spíše tedy literaturu doporučenou, což rozhodně neznamenalo, že jsme text nepsaly bez povědomí o recentnějších zdrojích. Vzhledem k tomu, že oba autoři dopisů doporučovali zdroje roz-

šířit, byl výčet citací doplněn. Zároveň jsme v textu doplnili i odkazy na nejnovější práce týkající se mozečku ve snaze ukázat, že základní poznatky, uvedené v první verzi, nebyly dosud zásadním způsobem překonány, pouze zpřesněny použitím modernějších vyšetřovacích metod a postupů.

Rozhodly jsme se také na základě doporučení přidat do stávajícího textu výčet ataxií léčitelných a formou tabulky byla doplněna baterie vyšetření, kterou je možné využít ke zjištění příčiny získaného onemocnění, manifestujícího se ataxií.

Závěrem ještě jednou děkujeme oběma autorům dopisů i všem členům redakční rady, kteří se na řešení této nepříjemné situace podíleli, a doufáme, že revidovaný text bude pro čtenáře přínosem.

Se srdečným pozdravem,

MUDr. Jaroslava Paulasová Schwabová, Ph.D.
a MUDr. Michaela Danková
autorky

Komentář redakce

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, někteří z Vás zřejmě marně hledali minimonografii v prvním letošním čísle našeho časopisu. Další pak budou překvapeni, že v současném čísle opět publikujeme minimonografii Ataxie autorek J. Paulasové Schwabové a M. Dankové, která byla pod stejným názvem otištěna již v čísle 4/2017. Dovolte mi tedy, abych Vám stručně osvětlil, co vedlo redakci k uvedenému postupu.

Brzy po otištění zmíněné minimonografie obdržela redakce dva výše otištěné dopisy redakci, upozorňující na její nízkou kvalitu. První byl psán čtenářem našeho časopisu (prof. Barešem) a druhý pak přímo jedním z recenzentů této minimonografie (prof. Růžičkou). Jak se ukázalo, tak při postupném předávání redakční agendy mezi vedoucími redaktory došlo k situaci, kdy v časové tísní byla inkriminovaná minimonografie přijata do tisku na základě zapracování připomínek pouze dvou recenzentů. Ani třetí, výše zmíněný recenzent ale není v tomto případě

zcela „bez viny“, neboť svoji (i když kvalitně zpracovanou) recenzi dodal s časovým zpožděním, a to v době, kdy již byla práce v tisku.

Po obdržení obou dopisů redakci jsme začali tuto nepříjemnou situaci řešit a přitom jsme se neztotožnili s názorem prof. Bareše, že „už nelze chyby práce napravit“. Nakonec jsme řešení, i když nikoli zcela jednoduché, spolu s autorkami našli. Minimonografie byla, a to opakovaně, přepracována jak na základě připomínek prof. Růžičky (jako recenzenta), tak i prof. Bareše (jako čtenáře). Tento proces byl časově dosti náročný, ale v tomto případě jsme jednoznačně upřednostnili kvalitu před rychlým otištěním revidované verze. A to je také důvod, proč je minimonografie opětovně otištěna až v tomto čísle. Abychom se vyvarovali duplicitní publikace, tak současně s publikací nové verze stahujeme verzi předchozí z čísla 4/2017, o čemž informujeme nejen Vás, jako čtenáře, ale také příslušné citační databáze. Závěrem pak spolu s autorkami práce také „doufáme, že revidovaný text bude pro čtenáře přínosem“.

Čtenáře bych chtěl dále ubezpečit, že redakce ihned přijala technická opatření, aby se podobná situace v budoucnosti pokud možno neopakovala. S cílem udržet vysokou kvalitu publikovaných článků je standardem, že každá minimonografie je recenzována třemi recenzenty. A přestože již máme v současné době v recenzním řízení minimonografii do následujícího čísla, do budoucna zcela nevyključujeme eventuální vynechání minimonografie v některém z budoucích čísel. Zároveň však věříme, že vhodných témat pro minimonografie na následující období budeme mít dostatek. Proto jsme také oslovili předsedy jednotlivých odborných sekcí České neurologické společnosti a někteří z nich nám již některá vhodná témata navrhli, za což jim děkujeme.

A Vám, našim čtenářkám a čtenářům, děkujeme za přízeň, kterou našemu časopisu nadále zachováváte.

prof. MUDr. Roman Herzig, Ph.D., FESO, FEAN
vedoucí redaktor